

សៀវភៅដានីយ៍លៃ - លខេ មុកប្រាំ

ការលាតត្រដាងនៃការផ្តល់កម្មវិធីរបស់ហាប៊ីឡូន៖
អត្ថបទទំនាយមួយចាប់ពីនប្លើកុនសោរ ដល់បលៃសាសា

Jeff Pippenger
2023-12-20

ការដួលរលំរបស់បលៃសាសាស្ថាននៅក្នុងជំពូកទី៥
ត្រូវបានបង្ហាញជាគំរូទុកជាមុនដោយការដួលរលំរបស់នប្លើកុនសោរនៅក្នុងជំពូកទី៤។

«ចំពោះអ្នកគ្រប់គ្រងចុងក្រោយនៃហាប៊ីឡូន
ដូចជាក្នុងនិមិត្តរូបចំពោះអ្នកគ្រប់គ្រងដំបូងរបស់វាដៃ
បានមកដល់សចក្តីប្រកាសទោសពីអ្នកយាមដ៏ទៃភាពថា៖ "ឱ សុតចេអើយ,...
ពាក្យនេះត្រូវបានប្រកាសដល់ទ្រង់ហើយ; វាជួយបានដកចេញពីទ្រង់ហើយ"»។ ដានីយ៍លៃ
4:31។ ពួកហាហា និងសុតចេ, 533។

សុតចេនប្លើកុនសោរតំណាងឲ្យការចាប់ផ្តើម ហើយសុតចេបលៃសាសាតំណាងឲ្យទីបញ្ចប់
នៃគរដលៃបានគ្រប់គ្រងអស់រយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំ
ដូចនេះវាបានជានិមិត្តរូបនៃការគ្រប់គ្រងរបស់សត្រូវពីផ្នែកនៃដីក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១៣
(សហរដ្ឋអាមេរិក) ដលៃត្រូវគ្រប់គ្រងក្នុងអំឡុងពេលដលៃស៊ីវិលស្តេយានកែរុករុកទីរុក
(សមុតចេហ្នាប) ត្រូវបានគេបំភ្លេច។

ហើយនៃចុងនៃនោះ នឹងកើតមានឡើងថា
ក្នុងទីរុករុកនឹងត្រូវគេបំភ្លេចអស់រយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំ
តាមចំនួនដប់របស់សុតចេមួយអង្គ; បន្ទាប់ពីចប់ចិត្តសិបឆ្នាំ
ក្នុងទីរុករុកនឹងច្រៀងដូចជាស៊ីវិលស្តេយា។ អសោយ 23:15

ដូចនេះ នប្លើកុនសោរ តំណាងឲ្យការចាប់ផ្តើមរបស់សហរដ្ឋអាមេរិក ហើយ បលៃសាសា
តំណាងឲ្យចុងបញ្ចប់របស់សហរដ្ឋអាមេរិក។ នប្លើកុនសោរ
តំណាងឲ្យការចាប់ផ្តើមនៃស្ថានភាពសាធារណរដ្ឋ និងការចាប់ផ្តើមនៃស្ថានភាពប្រកួតស្ដេច។
បលៃសាសា តំណាងឲ្យការបញ្ចប់នៃស្ថានភាពសាធារណរដ្ឋ និងស្ថានភាពប្រកួតស្ដេច។

ការជំនុំជម្រះដលៃបាននាំមកលើ នប្លើកុនសោរ គឺជា «បុរាណវិទ្យា»។ រឿងនៃការរស់នៅរបស់
នប្លើកុនសោរ ដូចជាសត្រូវរុករុក អស់រយៈពេលពីរពាន់បុរាណវិទ្យាមុកថ្ងៃ ត្រូវបានវិលលឿម មីឡា
ប្រើក្នុងការអនុវត្តរបស់គាត់ចំពោះ «បុរាណវិទ្យា» នៃលើវិទ្យា ជំពូកមុកប្រាំមួយ
ទោះបីជាគាត់មិនបានពិភាក្សាអំពីពីរពាន់បុរាណវិទ្យាមុកថ្ងៃ
ដលៃត្រូវបាននិមិត្តរូបនៃក្នុងការជំនុំជម្រះរបស់ បលៃសាសា ក៏ដោយ។

ហើយនេះជាអក្សរដលៃបានសរសេរថា៖ MENE, MENE, TEKEL, UPHARSIN។
នេះជាការបកស្រាយនៃពាក្យនោះ៖ MENE; ព្រះបានរាប់ចំនួនគររបស់ទ្រង់
ហើយបានបញ្ចប់វាហើយ។ TEKEL; ទ្រង់ត្រូវបានផ្តល់នូវក្នុងជញ្ជីងទាំងឡាយ
ហើយត្រូវបានយឺតយ៉ាវខ្មៅខ្មាញ់។ PERES; នគររបស់ទ្រង់ត្រូវបានចែកចេញ
ហើយប្រគល់ឲ្យពួកមេឌី និងពួកព្រុស។ ដានីយ៍លៃ ៥:២៥-២៨។

គួររំលឹកការបកស្រាយដដែលនៃឯកសារនេះដែលបានផ្តល់ចំពោះអក្សរអាថ៌កំបាំងដែលបានសរសេរលើ
ជញ្ជាំង ពាក្យ «mene» និង «tekell» តំណាងឲ្យរង្វាស់នៃមុខងារ
ហើយពាក្យទាំងនេះតំណាងឲ្យតម្លៃដែលបានកាត់បន្ថយបំផុត (និក្ខមន៍ 30:13;
អសេគោល 45:12)។ «mene» មួយ សូម្បីតែនឹងហាសិបសកេលៃ ឬមួយពាន់ហាវ។ ដូច្នេះ «mene,
mene» សូម្បីតែពីរពាន់ហាវ។ «tekell» មួយ សូម្បីតែមកហែវ។ ហេតុនេះ «mene, mene,
tekell» សូម្បីតែពីរពាន់មកហែវ។ «Upharsin» មានន័យថា «បង្កើតកែ»
ហើយដូច្នេះមានន័យថា ជាពាក់កណ្តាលនៃ «mene» មួយ និងតំណាងឲ្យបុរាណបរិច្ឆេទ
បញ្ចូលគ្នា វាតំណាងឲ្យផលបូកសរុបពីរពាន់បុរាណបរិច្ឆេទ។

ការយល់ច្រឡំក្នុងការបកស្រាយរបស់ បងស៊ី រ៉ែត បញ្ជាក់ថា ប្រែសម្រួល
គួរមានតំណាងជាបុរាណបរិច្ឆេទ បើក្នុងស្រាវជ្រាវ ប៉ុន្តែតែងតែសម្រេចបាននូវទំនៀម
នាងមានសង្គតិក្នុងការជំនុំជម្រះរបស់ពួកគេ ហើយការជំនុំជម្រះទាំងពីរនេះ
គួរមានតំណាងជានិមិត្តសញ្ញានៃ «បុរាណបរិច្ឆេទ» ក្នុង លើកទី ២៦។
ព្រះគម្ពីរបុរាណបរិច្ឆេទមួយចំនួន ដើម្បីបំភ្លឺឲ្យ «បុរាណបរិច្ឆេទ» នៃ លើកទី ២៦។
យើងមើល តំណាងវាជាសំបុត្រព្រះពិរោធរបស់ព្រះ។

ព្រះអម្ចាស់បានគូបកូនស៊ីនស្រីយ៉ូនដោយពាក្យក្នុងកំហឹងរបស់ទ្រង់យ៉ាងដូចមុនចេ
ហើយបានទម្លាក់សំណាកភាពរបស់អ៊ីស្រាអែលពីស្ថានសួគ៌មកដល់ផែនដី
ហើយនាំចូលនៃកំហឹងរបស់ទ្រង់ ទ្រង់មិនបាននឹកចាំដឹងទ្រង់នាំរបស់ទ្រង់ឡើយ!
ព្រះអម្ចាស់បានលេបបំផុសព្រលឹងទាំងអស់របស់យ៉ាកុប ហើយមិនបានអាណិតឡើយ៖
ក្នុងសំបុត្រព្រះអម្ចាស់របស់ទ្រង់ ទ្រង់បានបំផុសព្រលឹងបន្ទាយមាំមួនរបស់កូនស៊ីនស្រីយ៉ូន
ទ្រង់បានទម្លាក់វាចុះដល់ដី ទ្រង់បានផ្ទុះឲ្យនឹងពួកមន្ត្រីក្នុងស្ថានសួគ៌របស់ទ្រង់។
ក្នុងកំហឹងដ៏សន្តោសនៃសំបុត្ររបស់ទ្រង់
ទ្រង់បានកាត់ផ្តាច់អំណាចទាំងមូលរបស់អ៊ីស្រាអែល
ទ្រង់បានដកដៃស្តាំរបស់ទ្រង់ចេញពីមុខសក្យ
ហើយទ្រង់បាននាំបុរាណបរិច្ឆេទដូចជាគុណវិធីនាបរិច្ឆេទ ដល់លេខស៊ីនស្រីយ៉ូន។
ទ្រង់បានកម្រងផ្លូវរបស់ទ្រង់ដូចជាសក្យ
ទ្រង់បានឈរដោយដៃស្តាំរបស់ទ្រង់ដូចជាគុហ្វដង ហើយបានសម្លាប់អ្វីៗទាំងអស់ដល់
លក្ខណៈឲ្យគយគន់នៃក្នុងគុហ្វរបស់កូនស៊ីនស្រីយ៉ូន
ទ្រង់បានចាក់ទម្លាក់សំបុត្រព្រះអម្ចាស់របស់ទ្រង់ដូចជាគុណវិធី។
ព្រះអម្ចាស់បានគុណដូចជាសក្យ ទ្រង់បានលេបបំផុសព្រលឹងអ៊ីស្រាអែល
ទ្រង់បានលេបបំផុសព្រលឹងទាំងអស់របស់នាង
ទ្រង់បានបំផុសព្រលឹងបន្ទាយមាំមួនរបស់នាង ហើយបានបង្កើនការកាន់ទុក្ខ
និងការទន្ទ្រាននៃក្នុងកូនស៊ីនស្រីយ៉ូន។
ទ្រង់បានដកយករោងឧបសគ្គរបស់ទ្រង់ដោយហិង្សា ដូចជាវាជាឧទម្ភក្នុងស្ថានសួគ៌
ទ្រង់បានបំផុសព្រលឹងទីកន្លែងបុរាណបរិច្ឆេទ ព្រះអម្ចាស់បានផ្ទុះឲ្យបុណ្យកំណត់
និងផ្ទុះស្រែប្រទេសរបស់គេចេញពីស្ថានសួគ៌
ហើយក្នុងសំបុត្រព្រះអម្ចាស់របស់ទ្រង់ ទ្រង់បានមើលងាយស្កកចេញនិងសង្ស័យ។
ព្រះអម្ចាស់បានបោះបង់អាសនៈរបស់ទ្រង់ ទ្រង់បានស្តាប់ខ្ញុំពីមុនបុរាណបរិច្ឆេទ
ទ្រង់បានបុគ្គលជញ្ជាំងរាងរបស់នាងទៅក្នុងដៃសក្យ
ពួកគេបានបន្តលើសឡើងនៃក្នុងព្រះដំណាក់របស់ព្រះអម្ចាស់
ដូចជានៅក្នុងបុណ្យកំណត់។
ព្រះអម្ចាស់បានសម្រេចព្រះទ័យបំផុសព្រលឹងរបស់កូនស៊ីនស្រីយ៉ូន
ទ្រង់បានលាតត្រដាងចេញ ទ្រង់មិនបានដកដៃរបស់ទ្រង់ចេញពីការបំផុសព្រលឹងឡើយ

ហេតុនេះហើយមានជាទូទៅផ្ទៃក្នុងនៃការពារនិងជញ្ជាំងសំណាកសំរាប់
ពួកវាឈូឆន់ខុសគ្នាជាមួយគ្នា។ បទដ្ឋាន 2:1-8។

កំហឹងរបស់ព្រះអម្ចាស់គួរឲ្យមានបង្ហាញថា «សច្ចក្តីក្បាលឆ័ត្រកញ្ចក់រំលងរបស់ទ្រង់»
ហើយកំហឹងរបស់ទ្រង់មានសម្រេចលើទាំងនគរខាងជើង
និងនគរខាងត្បូងរបស់អ៊ីស្រាអែល។
នេះហើយជាមូលហេតុដែលស្រៀវភ្លឺនឹងលែងកំណត់សម្គាល់អំពី «សច្ចក្តីក្បាលឆ័ត្រ» មួយ
«ដំបូង» និងមួយ «ចុងក្រោយ»។ យើងមើលឃើញជាក់អំពី «ខុសវែង»
មួយដែលព្រះអម្ចាស់ «មានលាភសន្តិសុខចេញ»
នោះពេលទ្រង់អនុវត្តកំហឹងរបស់ទ្រង់ចំពោះបុរាណជនដែលទ្រង់មានជួរស្រីស្រី។
«ខុសវែង» នោះក៏គួរឲ្យមានយោងដល់ផងដែរនៃក្នុងពង្សាវតារក្នុងគូរទី២។

ហើយព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលតាមរយៈពួកអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ គឺពួកហោរា
ដោយមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ដោយព្រះម៉ាណាស ស្តេចយូដា
មានបុរាណវិទូអំពីគួរសមបំផុតទាំងនេះ
ហើយមានបុរាណវិទូអាក្រក់លើសជាងអ្វីទាំងអស់ដែលពួកអារ៉ាមី
ដដែលនោះមុនគាត់មានបុរាណវិទូ
ហើយក៏មានផ្ទៃក្នុងយូដាបុរាណវិទូហាបដដែលយូដាបុរាណវិទូរបស់ខ្លួន។ ដូច្នេះ ព្រះយេស៊ូ
ជាព្រះនៃអ៊ីស្រាអែល ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា៖ មើល
យើងកំពុងនាំមុខមុខមកលើក្បួនយូដាឡើយ និងយូដា
យ៉ាងដល់ថ្នាក់អនុកណ្តាដែលអំពីការនោះ គួរចៀកទាំងពីររបស់គេនឹងញ័រក្នុងក្បួន។
យើងនឹងលាតត្រដាងរបស់សាម៉ារី លើក្បួនយូដាឡើយ
ហើយនឹងដាក់ដុំសំណប់របស់ព្រះរាជវាំងអំពីលើក្បួនយូដាឡើយ
ដូចមនុស្សមុនគាត់ដូចជាមួយ គឺដូចជា ហើយបង្កើនវិញយូដា។
ហើយយើងនឹងបោះបង់ចោលសំណល់នៃមរតករបស់យើង
ហើយបុគ្គលពួកគេទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃគួររបស់ពួកគេ;
ហើយពួកគេនឹងក្លាយជាចំណី និងជាប់បុលនៃសត្វទាំងអស់របស់ពួកគេ»។ ២
ពង្សាវតារក្នុងគូរ ២១:១០-១៤។

«ខុសវែង» នៃសច្ចក្តីព្រះពិរោធរបស់ព្រះ ដដែលជាពាក្យ «បុរាណវិទូ» របស់លោកម៉ូសេ
មានគួរឲ្យលាតសន្ធឹងជាមុនសិនលើនគរខាងជើង (ព្រះវង្សសហាប់)
ហើយបន្ទាប់មកលើយូដា។ ពាក្យព្រះគម្ពីរមួយទៀតសម្រាប់ «បុរាណវិទូ»
ដែលមានដកស្រង់ចេញពី លើវិទ្យុ ២២ គឺពាក្យ «គួរបំបែកខ្ទប់ខ្ទាប»។

នោះអញនឹងបុរាណវិទូទាំងនឹងអនុករណ៍គ្នាដង ដោយសច្ចក្តីក្បាលឆ័ត្រយ៉ាងខ្ពស់
ហើយអញ គឺអញផ្ទាល់ នឹងវាយផ្ទាល់អនុករណ៍គ្នាដង
ដោយព្រះអំពើហាបរបស់អនុករណ៍គ្នា។
អនុករណ៍គ្នានឹងស្ថិតក្នុងបុរសរបស់ខ្លួន ហើយសាច់ក្នុងស្រីរបស់ខ្លួនក៏នឹងស្ថិតដែរ។
អញនឹងបំផ្លាញទីខ្ពស់ទាំងឡាយរបស់អនុករណ៍គ្នា
គាត់បំផ្លាញបុរសរបស់អនុករណ៍គ្នា ហើយបោះសាកសពរបស់អនុករណ៍គ្នាទៅ
លើសាកសពបុរសរបស់អនុករណ៍គ្នា
ហើយព្រលឹងអញនឹងខ្ពើមរើសអនុករណ៍គ្នា។
អញនឹងផ្ទុកទីក្បួនទាំងឡាយរបស់អនុករណ៍គ្នាក្នុងក្បួនស្នាដៃដង
ហើយនាំទីបរិសុទ្ធទាំងឡាយរបស់អនុករណ៍គ្នាទៅជាសច្ចក្តីហ៊ុនហោច
ហើយអញនឹងមិនស្លាប់ក្នុងអំឡុងពេលនៃក្បួនដងយូដាដងរបស់អនុករណ៍គ្នាទេ។

អញនឹងនាំស្រុកនេះទៅជាសេចក្តីហិនហោច ហើយពួកសត្រូវរបស់អ្នកកាលគុណនាដលៃ
រស់នៅក្នុងស្រុកនោះនឹងមានសេចក្តីអស្ចារ្យយថាពោះវា។
អញនឹងកម្ទេចអ្នកកាលគុណនាទៅក្នុងចំណោមសាសន៍ដទៃ
ហើយនឹងដកដាវតាមក្បាលអ្នកកាលគុណ ដូច្នេះ
ស្រុករបស់អ្នកកាលគុណនឹងក្លាយជាសេចក្តីហិនហោច
ហើយទីក្រុងទាំងឡាយរបស់អ្នកកាលគុណនឹងស្លាប់ផង។
នោះស្រុកនឹងមានវិកាយនឹងថ្លងស្របប័ទ្ធរបស់វា នៅគ្រប់កាលដលៃវានៅស្លាប់ចំណែក
ហើយអ្នកកាលគុណស្ថិតនៅក្នុងស្រុកនៃពួកសត្រូវរបស់ខ្លួន
ក្នុងគុណនោះស្រុកនឹងមានសម្បក ហើយវិកាយនឹងថ្លងស្របប័ទ្ធរបស់វា។
នៅគ្រប់កាលដលៃវានៅស្លាប់ចំណែក វានឹងមានសម្បក
ពីព្រោះវាមិនមានសម្បកក្នុងថ្លងស្របប័ទ្ធរបស់អ្នកកាលគុណទេ
កាលអ្នកកាលគុណនៅលើវា។ លើវា 26:28-35។

ការបកែខ្សែកែននៅក្នុងចំណោមសាសន៍ដទៃ មានសម្បកចេញពីចំពោះដានីយ៍លៃ
នៅពេលដលៃគាត់ត្រូវបាននាំទៅជាទាសករចូលទៅហាប៊ីឡូន
ក្នុងអំឡុងពេលនៃការនិរទេសរបស់យេរូសាឺម។ បន្ទាប់មក
ខណៈដលៃដានីយ៍លៃស្ថិតនៅក្នុង «ស្រុករបស់ខ្មាំងសត្រូវ» នោះ ដីក៏មានសម្បក
ហើយវិកាយនឹង «ថ្លងស្របប័ទ្ធរបស់នាង»។ កណ្តុរហាកុសត្រូវទីពីរ ប្រាប់យើងថា
រយៈពេលនោះគឺជាចិត្តសិបនាំរបស់យេរូសាឺម
ដលៃដានីយ៍លៃមានមកទទួលស្តាប់នៅក្នុងជំពូកទីប្រាំបួន។

ហើយព្រះអង្គមាននាំអ្នកដលៃរួចផុតពីដាវទៅជាឈ្មួញនៃហាប៊ីឡូន;
នៅទីនោះ ពួកគេបានធ្វើជាអ្នកបម្រើដល់ព្រះអង្គ
និងដល់ព្រះរាជបុត្ររបស់ព្រះអង្គ រហូតដល់រាជ្យនៃគ្រាព្រះស្រីសាតនាឯរាជ្យឡើង;
ដើម្បីបំបាត់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ ដលៃបានចេញតាមមាត់យេរូសាឺម
រហូតដល់ដីបានទទួលស្របប័ទ្ធរបស់នាងគ្រប់គ្រាន់៖ ដុបិត
ក្នុងអំឡុងពេលទាំងអស់ដលៃដីនោះស្ថិតនៅក្នុងភាពស្លាប់ផង
នាងក៏មានរុក្ខាសប្បុរស ដើម្បីបំបាត់រយៈពេលចិត្តសិបនាំ។ ឥឡូវនេះ
ក្នុងឆន្ទៈទីមួយនៃស្សែស សុតចេនតែស្រែ ដើម្បីបិទព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់
ដលៃមានតាមមាត់យេរូសាឺម មានសម្បកគ្រប់លក្ខខណ្ឌ
ព្រះអម្ចាស់បានជំរុញវិញ្ញាណរបស់ស្សែស សុតចេនតែស្រែ
ឲ្យព្រះអង្គប្រកាសព្រះរាជក្រឹត្យមួយទូទាំងនគររបស់ព្រះអង្គ
ហើយក៏បានចងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរផងដែរ ដោយមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ស្សែស
សុតចេនតែស្រែ មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា នគរទាំងអស់នៅលើដីនៃដី ព្រះយេរូសាឺម
ជាព្រះនៃស្រែស្រាវជ្រាវ មានបុរាណឲ្យខ្សឹម;
ហើយព្រះអង្គមានបង្កគ្រាប់ខ្សឹមឲ្យសាងសង់ព្រះវិហារមួយសម្រាប់ព្រះអង្គ
នៅក្នុងយេរូសាឺម ដលៃស្ថិតនៅក្នុងស្រុកយូដា។
ក្នុងចំណោមបុរាណសត្រូវរបស់ព្រះអង្គទាំងអស់ តើមានអ្នកណាខ្លះ?
សូមឲ្យព្រះយេរូសាឺម ជាព្រះរបស់គាត់ គង់នៅជាមួយគាត់
ហើយសូមឲ្យគាត់ឡើងទៅចុះ»។ ២ រហាកុសត្រូវ 36:20-23

ពាក្យ «ការបំបែកខ្ទេចខ្ទាយ» ជានិមិត្តរូបនៃ «ប្រាំពីរដង»។
ការិនីច្នៃយល់នៃប្លែកនសោរ ដោយ «ប្រាំពីរដង» រស់នៅដូចជាសត្រូវព្រៃ
មានជាបុរាណទាក់ទងឲ្យការិនីច្នៃយល់បែបសាសា
ដូចដលៃមានគំណាងដោយពាក្យអាថ៌កំបាំងនៅលើជញ្ជាំង «mene, mene, tekell

upharsin»។ ការវិនិច្ឆ័យរបស់បលេសាសាវ ត្រូវបានគំណាងដោយអកុសលសរសរដោយដៃ
ដៃសម្លេងនឹងពីរពាន់បុរេមុត គឺជាចំនួនថ្មដៃដៃស្រីកុនសោរ
បានរស់នៅដូចជាសត្វព្រៃ ហើយក៏ជាចំនួនឆ្នាំដៃដៃស្រីកុនសោរ
«បុរេពិរដង» នៅក្នុង លវេរីនីយ ជំពូក ២៦។

ការជំនុំជម្រះរបស់បលេសាសាវ
ដៃស្រីកុនសោរជាបុរេមុតដោយការជំនុំជម្រះរបស់ស្រីកុនសោរ
ត្រូវបានគំណាងជានិមិត្តរូបដោយ «បុរេពិរគុរ»
ហើយការជំនុំជម្រះទាំងពីរនោះបានគំណាងឲ្យ «ការផ្តាច់របស់ហាប៊ីឡូន»
ដៃជានិមិត្តរូបព្រាហ្មណ៍សាររបស់ទេវតាទីតិវ។ ការផ្តាច់លើកដំបូងរបស់ហាប៊ីឡូន
គឺនៅពេលប៉មរបស់នីម្បុងត្រូវបានដួលរំលំ។

អស់ទាំងនៃដីមានភាសាតម្លៃ ហើយសម្បត្តិមួយ
ហើយកាលដៃពួកគេធ្វើដំណើរចេញពីទិសខាងកើត
នោះពួកគេបានបុរេមុតយើងទំនាបមួយនៅសុភកសីណា ហើយពួកគេក៏រស់នៅទីនោះ។
ហើយពួកគេនិយាយគ្នាថា ចូរមក យើងធ្វើដំណើរ ហើយដុតវាឲ្យឆេះអស់សព្វគ្រប់។
ហើយពួកគេបានដុតដំណើរមួយ ហើយមានដំណើរដំណើរកំហែង។ ហើយពួកគេនិយាយថា
ចូរមក យើងសង់ទីក្រុងមួយ និងប៉មមួយសម្រាប់ខ្លួនយើង
ដៃកំពូលអាចឈានដល់សុចានស្ថិត
ហើយឲ្យយើងមានឈ្មោះមួយសម្រាប់ខ្លួនយើង
ក្នុងយើងត្រូវបានដាក់ឲ្យបានល្អនៅលើផ្ទៃនៃដីទាំងមូល។ រួចព្រះយេស៊ូវបានយាងចុះមក
ដើម្បីបិទភ័យលើទីក្រុង និងប៉ម ដៃក្នុងចៅមនុស្សសាសនាសង្ឃ។
ហើយព្រះយេស៊ូវបានព្រះបន្ទូលថា មើល បុរេជននេះជាមួយតម្លៃ
ហើយទាំងអស់គ្នាមានភាសាតម្លៃ ហើយនេះជាការដៃពួកគេចាប់ផ្តើមធ្វើ
ហើយឡើយនេះ គុមានអ្វីដែលនឹងត្រូវរារាំងពីពួកគេបានទេ
គឺអ្វីៗដែលពួកគេបាននឹកស្មានថានឹងធ្វើ។ ចូរមក យើងចុះទៅទីនោះ
ហើយបំភាន់ភាសារបស់ពួកគេនៅទីនោះ
ដើម្បីឲ្យពួកគេមិនយល់សម្បត្តិរបស់គ្នាទៅវិញទៅមក។ ដូចនេះ
ព្រះយេស៊ូវបានដាក់ឲ្យពួកគេចេញពីទីនោះ ទៅលើផ្ទៃនៃដីទាំងមូល
ហើយពួកគេក៏បោះបង់ការសង់ទីក្រុងនោះចោល។ លោកុបុបតុតិ 11:1-8។

នៅក្នុងការជំនុំជម្រះលើហាប៊ីល ដៃជាការជំនុំជម្រះលើនីម្បុង ព្រះអម្ចាស់បាន
«បំបែកឲ្យបំបែក» ពួកគេបំបែករបស់នីម្បុងទៅលើ «ផ្ទៃមុខនៃដីទាំងមូល»។ នីម្បុង
និងពួកសហការីរបស់គាត់បានដឹងថា
ការបោះបង់របស់ពួកគេនឹងបណ្តាលឲ្យពួកគេត្រូវបានបំបែកឲ្យបំបែក
ព្រោះពួកគេបាននិយាយថា មូលហេតុដែលសង់ប៉ម និងក្រុងនោះគឺដើម្បី
«ធ្វើឲ្យយើងមានឈ្មោះមួយ
កុំឲ្យយើងត្រូវបំបែកឲ្យបំបែកទៅលើផ្ទៃមុខនៃដីទាំងមូល»។

តាមន័យព្យាករណ៍ «ឈ្មោះ» គឺជានិមិត្តរូបនៃអត្តចរិត។ អត្តចរិតដែល នីម្បុង
និងបុគ្គលក្នុងសហគមន៍បានបង្កើតឡើង ត្រូវបានគំណាងដោយកិច្ចការរបស់ពួកគេ
ព្រោះតាមផ្ទៃរបស់គេ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងស្គាល់អត្តចរិត។ ផ្ទៃនៃការបោះបង់របស់
នីម្បុង ហើយដូចនេះជានិមិត្តរូបនៃអត្តចរិតរបស់គាត់ គឺការសាងសង់ប៉ម និងទីក្រុង
«ប៉ម» គឺជានិមិត្តរូបនៃក្រុមជំនុំ ហើយ «ទីក្រុង» គឺជានិមិត្តរូបនៃបុគ្គល។

ឈ្មោះរបស់ពួកបះបោររបស់ នីម្រូដ ដល់តំណាងឲ្យអត្តចរិតរបស់ពួកគេ
គឺការរួមបញ្ចូលគុណរាងកាយដ៏ធំ និងរដុប
ដល់ក្បួនតំណាងនិមិត្តរូបជាធាតុរបស់ណាកនសៃតុរសាហាវផងដែរ។

អត្ថបទដដែលកំណត់អំពីការដួលរលំរបស់ហាបិល មានយុលា «ចូរមក»
ត្រូវបាននិយាយមុនហើយមុនទៀតចំនួនបីដង។ ដងទីបី
គឺនៅពេលដែលព្រះទ្រង់នាំការជំនុំជម្រះ ដោយផ្ទាល់ខ្លួនភាសារបស់ពួកគេច្រើនបួកចូររបស់
ហើយបំបែកពួកគេឲ្យខ្ចាត់ខ្ចាយទៅគ្រប់ទីកន្លែង។ «ចូរមក» ដំបូង
គឺជាការរៀបចំសម្រាប់ «ចូរមក» ទីពីរ នៅពេលដែលពួកគេហោសសាងសង់ទីក្រុង
និងប៉មរបស់ខ្លួន។

នៅពេលដែលពួកគេហោសបំពេញការងាររបស់ខ្លួនក្នុងបុរេត្ថិតិការបញ្ចេញយុលា
«ចូរមក» ទីពីរ នោះព្រះទ្រង់បានយាងចុះមក
ដើម្បីពិនិត្យមើលដោយភ្នែកនូវការបះបោររបស់ពួកគេ។ «ចូរមក» ទីបី
គឺជាការជំនុំជម្រះ ហើយ «ចូរមក» ទីពីរ គឺជាការសាកល្បងដល់អាចមើលឃើញបាន។
«ចូរមក» ដំបូង តំណាងឲ្យការបរាជ័យលើកដំបូងរបស់ពួកគេ ហើយក្នុងន័យទំនាយ
ការបញ្ចេញយុលា «ចូរមក» បីដងនេះ
បង្ហាញអំពីដំណើរការសាកល្បងបីដងបាននៃដំណឹងល្អអស់កល្បជាដាច់ខាត។
នៅក្នុងសក្តិកម្មអំពីការបះបោរ និងការដួលរលំរបស់ Nimrod
នៅមានព័ត៌មានជាច្រើនទៀត ប៉ុន្តែយើងគ្មានតែព័ត៌មានកំណត់សម្គាល់ថា
លើកដំបូងដែលហាបិល (ហាបិល) បានដួលរលំ និមិត្តរូបញ្ញត្តិ «បុរាណវិទ្យា»
ដូចដែលត្រូវបានតំណាងដោយ «ការខ្ចាត់ខ្ចាយ» នោះ ត្រូវបានកំណត់សម្គាល់។
ការជំនុំជម្រះរបស់ Nimrod ត្រូវបានតំណាងដោយការខ្ចាត់ខ្ចាយ របស់ Nebuchadnezzar
ដោយ «បុរាណវិទ្យា» ហើយរបស់ Belshazzar ដោយ «ពិរោគបុរាណវិទ្យា»។

អត្ថបទខោនអែលហ្គា និងអូមហេតា បញ្ជាក់ថា
បន្ទាត់នៃព្រះបន្ទូលទំនាយដល់តំណាងដោយជំពូកទីបួន និងទីប្រាំ
គឺជាសារភ័យច្បាស់លាស់របស់ទេវតាទីពីរ និងសម្បកែកណ្តាលអធ្យាស្រ័យ។
បន្ទាត់នោះចាប់ផ្តើមដោយការដួលរលំរបស់ហាបិល ដល់តំណាងដោយនប្បិកុនសោរ
ដោយកំណត់ឆ្នាំ 1798 ដល់ជាពេលហាបិលខាងវិញ្ញាណ (អំណាចសម្តេចហ្វាប)
បានដួលរលំជាលើកដំបូង។ បន្ទាប់មក នៅចុងបញ្ចប់នៃបន្ទាត់
ហាបិលរបស់ប្រទេសសាសាដួលរលំ
ដោយសម្គាល់ការចាប់ផ្តើមនៃការដួលរលំជាបន្តបន្ទាប់របស់ហាបិលខាងវិញ្ញាណ
(អំណាចសម្តេចហ្វាបមុនទៀត) ដោយចាប់ផ្តើមនៃវិបត្តិច្បាប់ចុងអែទីកុយ។
មានសាក្សីពីអំពីការដួលរលំរបស់ហាបិលនៅដើមបន្ទាត់
ហើយមានសាក្សីពីរនៅចុងបន្ទាត់។
គុកកិដ្ឋានទំនាយទទួលស្គាល់អត្ថបទនៃព្រះអង្គដ៏អស្ចារ្យជាការចាប់ផ្តើម
និងការបញ្ចប់ ខណៈដែលមើលឃើញបុរាណបទអំពីការដួលរលំរបស់ហាបិល ដល់ត្រូវបាន
ផ្ទុកបន្ទាត់ដោយសាក្សីបួននាក់នៅក្នុងបន្ទាត់ដល់តំណាងដោយដានីយ៍លើជំពូកទី
បួន និងទីប្រាំ។

នៅក្នុងទំនាក់ទំនងរវាងគំរូ និងការបំពេញតាមគំរូ របស់នប្បិកុនសោរ និងប្រទេសសាសា
នៅពេលយកមកផ្គុំគ្នាផងនឹងចុងចុងក្រោយ
យើងឃើញសក្តិវិធីនៃដីក្នុងស្ថានភាពដូចគ្នាចៀមរបស់វា

គួរឲ្យមានគំណាងដោយនិមិត្តសញ្ញា ហើយបន្ទាប់មក នៅពេលវាស្វ័យប្រវត្តិ
យើងយើងប្រែប្រួលសាសនា។ ក្នុងនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
យើងយើងស្រឡាត់ខាងសាធារណរដ្ឋប្រជាជាតិ
ដល់គួរឲ្យមានគំនាំដោយរដ្ឋប្រជាជននៃសហរដ្ឋអាមេរិក
គួរឲ្យមានគំណាងដោយនិមិត្តសញ្ញា
ហើយការបង្កើតរដ្ឋប្រជាជននៃសហរដ្ឋអាមេរិក
យើងនឹងយើងផងដែរថា និមិត្តសញ្ញា ជាព្រហ្មចារីមានបុព្វលាភ ហើយប្រែប្រួលសាសនា
ជាព្រហ្មចារីល្អឯង។

យើងនឹងបន្តការពិចារណាបន្ថែមទៀត ដោយយើង ជំពូក៤ និង ៥
នៃក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«បណ្តាសាសនាទទួលបានឱកាសជាច្រើន ដើម្បីស្ថាបនា
និងប្រព្រឹត្តតាមព្រះហស្តលេខរបស់ព្រះ។ គាត់បានយើងជីវិតរបស់គាត់ គឺនិមិត្តសញ្ញា
គួរឲ្យមានបណ្តាញចេញពីសង្គមមនុស្ស។
គាត់បានយើងបុព្វលាភដែលស្ថិតនៅក្នុងអំណាចអំពីនោះ
គួរឲ្យមានដកយកទៅដោយព្រះអង្គគង់លើឋានបុរាណ។
គាត់បានយើងស្ថិតនៅក្នុងបណ្តាញចេញពីនគរបស់ខ្លួន
ហើយគួរឲ្យមានជ័យជំនះជាគូកននៃសត្វព្រៃនៃទីវង្ស។ ប៉ុន្តែ
សេចក្តីសុំឡើងរបស់បណ្តាសាសនាចំពោះការកម្មសាសនា
និងការលើកតម្កល់ខ្លួនឯង
បានលុបបំបាត់មរណៈទាំងឡាយដែលគាត់មិនគួរគេចជាដាច់ខាតឡើយ;
ហើយគាត់បានប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សាដល់នឹងអំពើទាំងនោះ
ដល់ឋាននាមកនូវការវិនិច្ឆ័យដ៏ច្បាស់លាស់លើនិមិត្តសញ្ញា។
គាត់បានខុសខុសយឺតយ៉ាវទាំងឡាយដែលបានប្រទានដល់គាត់ដោយព្រះគុណ
ដោយមិនអំពើប្រព្រឹត្តិឱកាសដែលស្ថិតនៅក្នុងដៃរបស់គាត់
ដើម្បីប្រើប្រាស់សេចក្តីពិត។ «តើខ្ញុំគួរឲ្យជឿអ្វី ដើម្បីប្រើប្រាស់សេចក្តីពិត?»
ជាសំណួរមួយដែលស្ថិតនៅក្នុងអត្ថបទ ប៉ុន្តែល្អឯងខ្លួននោះ
បានលេចឡើងដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។»

«នេះហើយជាគ្រោះថ្នាក់នៃយុវវ័យសម័យនេះ ដល់ខ្វះការប្រុងប្រយ័ត្ន
និងប្រព្រឹត្តតាមដោយមិនគិតគូរ។ ព្រះហស្តលេខនៃព្រះជាម្ចាស់នឹងដាស់សួរមាត់មនុស្សសហ
ដូចដល់ឋាននាមកនូវការវិនិច្ឆ័យដ៏ច្បាស់លាស់លើនិមិត្តសញ្ញា។
និងយើងយើងពេញចិត្តក្នុងការប្រព្រឹត្ត។»

«អ្នកគ្រប់គ្រងនៃហិប្រូឡូនមានទ្រព្យសម្បត្តិ និងកិត្តិយស
ហើយក្នុងការល្អឯងដោយខ្លួនដោយអំណាចក្រអឺតក្រទមរបស់គាត់
គាត់បានលើកខ្លួនឡើងទាំងនឹងព្រះនៃស្ថានសួគ៌ និងជននៃដី។
គាត់បានទុកចិត្តលើកម្មលាំងរបស់ខ្លួនឯង ដោយមិននឹកស្មានថា
នឹងមានអ្នកណាម្នាក់ហ៊ាននិយាយថា “ហេតុអ្វីបានជាអ្នកជឿដូចនេះ?” ប៉ុន្តែ
កាលដែលព្រះហស្តលេខកំហែងបានសរសេរអក្សរនៃលើកឡើងនៃវង់របស់គាត់
បណ្តាសាសនា មានការភ័យប្រាប់បញ្ជី ហើយស្ទើរមិនដឹង។ ក្នុងមួយបំប្រែចក្រ
គាត់គួរឲ្យមានដកហូតកម្មលាំងរបស់គាត់ទាំងស្រុង
ហើយគួរឲ្យមានបន្ទាប់ខ្លួនដូចជាកុមារ។ គាត់បានដឹងថា
ខ្លួនគាត់ស្ថិតនៅក្នុងព្រះហស្តលេខនៃព្រះអង្គគង់លើឋានបុរាណ។»

គាត់ផ្តល់ឱកាសឲ្យយើងសិក្សាអំពីការកម្សាន្ត។ ឥឡូវនេះ
មនសិការរបស់គាត់ត្រូវបានដាក់ឲ្យប្រើប្រាស់។ គាត់បានដឹងថា
គាត់ផ្តល់ឱកាសឲ្យយើងសិក្សាអំពីការស្នាក់នៅ និងឲ្យយើងតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ។
បុរសគ្រប់គ្នាត្រូវតែដឹងថា គាត់បានលេចចេញមកចូលរួមក្នុងការងារនេះចំពោះមុខគាត់
ដូចជាអ្នកសរសេរលើកិច្ចសន្យានេះដែរ»។ Bible Echo, April 25, 1898.